

Névváltoztatási Okirat

1951-ben csináltattam a névváltoztatást. Nem tudnám most megfogalmazni, miért változtattam meg a nevem végül is Grószról. De akkor mindent gyűlöltem, ami németes. Mindent! Annyi keserőséget okozott nekem a német, hogy még a nevemben sem tudtam elviselni. A zsidóság nem volt probléma a kommunizmus alatt, mert olyan társaságban voltam, ahol nem számított. Tudták rólam, hogy zsidó vagyok, én soha nem tagadtam ezt. A munkatársak keresztények voltak, és tudták, hogy én megjártam Auschwitzot, és nem is tettek fel fölösleges kérdéseket. Nagyon rendes gyerekek voltak. Csak egy emberről lehetett tudni, aki állítólag nyilas volt, aztán kommunista lett. Azt értékelték bennem a kollégáim, hogyha munka van, akkor én azt megfogom, és azt is tudták rólam, hogy rám mindig lehet számítani. Szóval a munkahelyemen fantasztikus jó baráti társaság volt addig, amíg jött a telekügy. Mindenki telket vásárolt. Addig minden áldott nap munkaidő után lementünk az étterembe, pingpongoztunk, sakkoztunk, kártyáztunk, beszélgettünk. Attól az időtől kezdve, már mindenki rohant is kifelé. Így csak azok a barátok maradtak meg, akik nem túrták a telket.